

Els totxos distòpics

ort,

Els totxos distòpics

«Seria graciós que aquest fullet hagués anat a petar a les mans de J.G. Ballard, l'agost de 1970, mentre estiuejava a Roses»

SEBASTIÀ ROIG

L'arxiu de Roses acaba d'exhumar un fullet de 1969, on es publicita el projecte de l'edifici Delfin del Puig-Rom. Un muntatge fotogràfic mostra un bloc gegantí de pisets, grisos i esmorteïts, arran d'aigua, entre el far i el castell de la Trinitat. És una combinació tètrica.

Descoratjadora. Que convida a tocar el dos.

Seria graciós que aquest fullet hagués anat a petar a les mans de J.G. Ballard, l'agost de 1970, mentre estiuejava a Roses. A

l'escriptor, tot això, l'escampeig d'hotels i apartaments colossals, les promeses immobiliàries d'un futur contudent, li devia semblar magnífic. Un El Dorado desestructurat.

Enmig d'aquest batibull de totxos, potser no és tan rar que a Ballard se li hagués acudit a Roses la novel·la High-Rise (1975). La història transcorre entre els murs d'un gratacel de 40 pisos i 1000 apartaments, ocupat de manera jeràrquica per tres classes socials. Quan la planta desena es queda sense electricitat, tots els seus habitants s'aïllen del món exterior, acaben perdent el nord i converteixen l'edifici en un campí qui pugui mortal.

El colós que va imaginar Ballard contenia ascensors d'alta velocitat, botigues, piscina, supermercat, sauna, escola, banc i restaurants. L'edifici Delfin, molt més modest, només ofería ascensors, aparcament privat, antena de tele col·lectiva, connexió telefònica automàtica i servei de correu diari. A l'exterior, prometia jardí, parc infantil, piscina comunitària i amarradors privats.

Ja ho va dir el poeta: els somnis dels promotors produeixen monstres. Per sort, aquesta ficció distòpica d'Eurobrava no es va fer mai realitat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/07/15/totxos-distopics/734476.html?utm_source=rss